

Els països d'Europa occidental s'han vist sacsejats, els darrers anys, per l'arribada de milers d'immigrants provinents de la resta del món. El pas d'un poble cap a l'altre s'ha globalitzat de manera ràpida, gairebé sense previsions. I, malgrat les aparences, han estat els mercats dels països rics els qui s'han preocupat d'atraure persones estrangeres, les condicions de vida de les quals eren extremament precàries en els països d'origen. S'ha creuat, doncs, la necessitat d'expansió econòmica dels uns amb l'afany dels altres per sortir de la misèria i d'una vida sense dignitat. Catalunya ha viscut i viu aquest procés de manera directa, i els percentatges d'estrangers que s'hi han instal·lat —tan sols els darrers cinc anys— assoleixen nivells d'entre els més alts d'Europa.

Els textos bíblics no són impermeables a les transmigracions de persones, emigrades o immigrades segons les circumstàncies. Ben al contrari, Israel és un poble d'immigrants al país de Canaan, i en els seus codis legislatius no manquen les referències als qui, com ell, arriben d'altres indrets per a establir-se enmig dels israelites. Alguns, com és el cas dels gabaonites, passen a ser estrangers a casa seva, després que Canaan esdevingui el país d'Israel. D'altra banda, també els israelites, empesos per la fam, abandonen a voltes el seu país i emigren cap a territoris veïns, com Egipte o Moab. Precisament d'aquest darrer país prové Rut, una avantpassada del rei David, el sobirà israelita més emblemàtic. El discurs creient avança amb el reconeixement explícit de la defensa que Déu fa dels estrangers, visquin a Israel o habitin a Nínive, la ciutat del nord que es converteix i és preservada de la destrucció. Ser estranger i emigrant no és cap obstacle per a trobar la protecció del Déu d'Israel. Així ho testimonia el centurió estranger que viu a Cafarnaüm en temps de Jesús.

La sensibilitat del poble jueu és a flor de pell, ja que Israel coneix la condició d'emigrant en terra estrangera i el rebuig amb què topa, al costat del seu esforç per atansar-se al món no jueu i explicar-li la grandesa de la Llei. En el món grecoromà, on es combinen l'afirmació de la identitat i la defensa de l'alteritat, el cristianisme experimentarà la condició de minoria estrangera —més que estrangera— als usos i costums socialment vigents. Llavors, es desenvoluparà amb força la idea de la ciutadania celestial, més enllà de les ciutadanies terrenals, que faran del cristianisme una religió arrelada i encarnada en el món però alhora divergent dels paràmetres que aquest promou i privilegia.

Presentación

Los países de Europa occidental se han visto desbordados en los últimos años, por la llegada de miles de inmigrantes procedentes del resto del mundo. La emigración de un pueblo hacia otro se ha globalizado de manera rápida, con escasas previsiones. Y, en contra de las apariencias, los mercados de los países ricos son los que han procurado atraer a personas extranjeras, cuyas condiciones de vida eran extremadamente precarias en los países de origen. Se ha cruzado, por tanto, la necesidad de expansión económica de unos con el afán de los otros por salir de la miseria y de una vida sin dignidad. Cataluña ha vivido y vive este proceso de manera directa, y los porcentajes de extranjeros que se han instalado en el país —tan sólo en estos últimos cinco años— están entre los más altos de Europa.

Los textos bíblicos no son ajenos a las transmigraciones de personas, emigrantes o inmigrantes según las circunstancias. Al contrario, Israel es un pueblo de inmigrantes en el país de Canaan, y en sus códigos legislativos no faltan las referencias a los que, como ellos mismos, llegan de otros lugares para establecerse entre los israelitas. Algunos, como es el caso de los gabaonitas, pasan a ser extranjeros en su propia casa, después de que Canaan se convierta en el país de Israel. Por otro lado, también los israelitas, obligados por el hambre, abandonan su país y emigran hacia territorios vecinos, como Egipto o Moab. Precisamente de este último país procede Rut, una antepasada del rey David, el soberano más emblemático del pueblo de Israel. El discurso creyente avanza con el reconocimiento explícito de la defensa que Dios hace de los extranjeros, vivan en Israel o habiten en Nínive, la ciudad del norte que se convierte y es preservada de la destrucción. Ser extranjero y emigrante no es ningún obstáculo para encontrar la protección del Dios de Israel. Así lo testimonia el centurión extranjero que vive en Cafarnaún en tiempos de Jesús.

La sensibilidad del pueblo judío está a flor de piel, ya que Israel conoce la condición de emigrante en la tierra extranjera y el rechazo consiguiente, junto a su esfuerzo por acercarse al mundo no judío y explicarle la grandeza de la Ley. En el mundo grecorromano, en el que se combinan la afirmación de la identidad y la defensa de la diferencia, el cristianismo experimenta la condición de minoría extraña —más que extranjera— a los usos y costumbres socialmente vigentes. En ese momento se desarrollará con fuerza la idea de la ciudadanía celestial, más allá de las ciudades terrenales, que harán del cristianismo una religión enraizada y encarnada en el mundo pero a la vez alejada de los parámetros que éste promueve y privilegia.

Apresentação

Os países da Europa ocidental viram-se confrontados, nos últimos anos, com a chegada de milhares de imigrantes, provenientes do resto do mundo. A passagem de um povo para outro globalizou-se de modo tão rápido que dificulta possíveis previsões. E, apesar das aparências, foram os mercados dos países ricos que se preocuparam por atrair as pessoas estrangeiras, cujas condições de vida eram precárias nos seus países de origem. Criou-se assim a necessidade de expansão económica de uns com o trabalho de outros, para que estes saíssem da miséria e de uma vida sem dignidade. Catalunha viveu e vive este processo de maneira directa, e as percentagens de estrangeiros que aí se estabeleceram —somente nos últimos cinco anos— atingiram níveis de entre os mais altos da Europa.

Os textos bíblicos não são impermeáveis às transmigrações das pessoas, sejam emigradas ou imigradas. Pelo contrário, Israel é um povo de imigrantes no país de Canaã e, nos seus códigos legislativos, não faltam referências aos que, como ele, chegam de outros lugares para aí se estabelecerem, entre os israelitas. Alguns, como é o caso dos guibeonitas, passam a ser estrangeiros na sua própria casa, depois que Canaã se tornou o país de Israel. Por outro lado, também os israelitas, devido à fome, abandonam algumas vezes o seu país e emigram para os territórios vizinhos, como o Egito e Moab. Precisamente deste último país provém Rute, uma antepassada do rei David, o soberano israelita mais emblemático. O discurso crente progride no reconhecimento explícito da defesa que Deus dá aos estrangeiros, vivam em Israel ou habitem em Nínive, a cidade do norte que se converte e é preservada da destruição. Ser estrangeiro e emigrante não constitui nenhum obstáculo para merecer a protecção do Deus de Israel. Assim o testemunha o centurião estrangeiro que vivia em Cafarnaum, no tempo de Jesus.

Esta sensibilidade do povo Judeu está à flor da pele, pois Israel conhece a condição de emigrante em terra estrangeira bem como a rejeição, quando pretende aproximar-se do mundo não judeu e explicar-lhe a grandeza da Lei. No mundo greco-romano, onde se combinam a afirmação da identidade e a defesa da alteridade, o cristianismo experimentará a condição de minoria estranha —mais que estrangeira— em relação aos usos e costumes socialmente vigentes. Por isso, se desenvolveu fortemente a ideia da cidadania celestial, que está para além das cidadanias terrenas, que farão do cristianismo uma religião enraizada e encarnada no mundo, mas agora divergente dos parâmetros que este promove e privilegia.

Présentation

Au cours de ces dernières années, les pays d'Europe occidentale ont vu arriver chez eux des milliers d'immigrants provenant du monde entier. Le pas d'un peuple vers l'autre s'est rapidement globalisé, sans presque s'en rendre compte. Et, malgré les apparences, ce sont les marchés financiers des pays riches qui ont tout fait pour attirer des étrangers dont les conditions de vie étaient vraiment précaires dans leur pays d'origine. C'est alors que le besoin d'expansion économique des uns s'est joint au désir des autres de sortir de la misère et de la vie indigne qu'ils subissaient. La Catalogne a vécu et est en train de vivre pleinement ce procès, et le pourcentage des étrangers qui s'y sont installés —rien que dans les cinq dernières années— est considéré parmi les plus élevés d'Europe.

Les textes bibliques ne sont pas imperméables aux transmigrations de personnes, émigrées o immigrées selon les circonstances. Bien au contraire, Israël est un peuple d'immigrants au pays de Canaan, et dans ses codes législatifs il y a de nombreuses références à ceux qui, comme eux, arrivent d'autres endroits pour s'établir entre les israélites. Certains, comme cela s'est dans le cas des gabaonites, arrivent à être étrangers chez eux, après que Canaan soit devenu le pays d'Israël. Par contre, les israélites, poussés par la faim, abandonnent parfois leur pays et émigrent dans des territoires voisins, comme l'Égypte ou le Moab. C'est précisément de ce dernier pays que provient Ruth, une ancêtre du roi David, le souverain israélite le plus renommé. Le discours croyant insiste sur le fait que Dieu défend les étrangers, autant ceux qui se trouvent à Israël comme ceux de Ninive, la ville du Nord qui se convertit et est sauvée de la destruction. Etre étranger et émigrant n'est point un obstacle pour avoir recours à la protection du Dieu d'Israël. Ainsi en donne témoignage le centurion étranger qui vit à Ca-pharnaüm à l'époque de Jésus.

La sensibilité du peuple juif est à fleur de peau, puisque Israël expérimente la condition d'émigrant en terre étrangère et le rejet autour de lui, malgré l'effort qu'il fait pour s'approcher du peuple non juif et lui expliquer la grandeur de la Loi. Dans le monde gréco-romain, où s'harmonisent l'affirmation de l'identité et la défense de l'altérité, le christianisme fera l'expérience de la condition d'une minorité étrange —plutôt qu'étrangère— aux usages et aux coutumes sociales de l'époque. C'est alors que l'idée de la citoyenneté céleste se développera énormément, au dessus des citoyennetés terrestres, et le christianisme deviendra une religion enracinée et incarnée dans le monde laquelle, et toutefois n'admet pas les paramètres que celui-là promeut et privilégie.

Presentazione

In questi ultimi anni, i paesi d'Europa occidentale sono stati sconvolti per l'arrivo di migliaia d'immigranti provenienti dal resto del mondo. Il passaggio da un popolo all'altro si è divampato con una rapidità quasi non prevista. Nonostante le apparenze, sono stati i mercati dei paesi affluenti che si sono premurati ad attirare gli stranieri le cui condizioni di vita già erano precarie nei paesi d'origine. Si sono poi incrociate, da una parte la necessità di una espansione economica di alcuni paesi e, dall'altra, l'aspirazione angosciata d'altri di uscire dalla miseria e dalla vita senza dignità. La Catalogna ha vissuto —e tuttora vive— questo processo in prima persona, e le percentuali di stranieri che si sono qui stabiliti —anche in questi ultimi cinque anni— raggiungono quote tra le più alte d'Europa.

I testi biblici non sono essenti da trasmigrazione dei popoli: emigranti o immigranti, seconde le circostanze. Al contrario, Israele in fatti è un popolo d'immigranti nel paese di Canaan, e nei suoi codici legislativi non mancano riferimenti a quelli che arrivano d'altri luoghi per stabilirsi tra loro. Alcuni, come i gabaoniti, diventano stranieri in casa propria dopo che Canaan sia diventata Israele. D'altronde, anche gli israeliti, spinti dalla fame, qualche volta abbandonano il proprio paese ed amigrano verso territori vicini, com'Egitto o Moab. Precisamente da questo paese proveniva Rut, un'antenata del re Davide, il sovrano israelita più famoso. Il discorso di fede cresce con l'esplicito riconoscimento della difesa che Dio offre agli stranieri, sia se vivono in Israele sia in Ninive, la città del nord che so converte, e così è preservata dalla distruzione. Essere straniero o emigrante non impedisce di trovare la protezione del Dio d'Israele. Questo lo testimonia anche il centurione straniero nei tempi di Gesù.

Il popolo ebreo è molto sensibile a questo perché Israele conosce la propria condizione d'emigrante in terra straniera e il rifiuto contro il quale inciampa di fronte al suo sforzo di avvicinarsi al mondo non giudeo ed sporgli la grandezza della Legge. Nel mondo greco-romano, dove s'integra l'affermazione di una minoranza aliena —piuttosto che straniera— ai costumi e usanze socialmente in vigore. Si svilupperà perciò con una certa forza il concetto di una cittadinanza celeste, oltre quelle terrestri, che rederanno il cristianesimo una religione radicata e incarnata nel mondo, però nello stesso tempo divergente dai parametri che questo promuove e privilegia.

Introduction

In the past few years, Western European countries have been shaken by the arrival of thousands of immigrants coming from all over the world. The move from one land to another has become rapidly global, almost without foresight. And, contrary to all appearances, the market economies of the rich countries have intended to attract foreigners, whose living conditions were extremely precarious in their countries of origin. Therefore, the need for economical expansion, and the eagerness to escape from misery and from a life without dignity have intersected. Catalonia has experienced and is experiencing this process first hand and the percentage of foreigners that have settled in the country—just in the last five years—is one of the highest in Europe.

Biblical texts are not impervious to the transmigrations of people, emigrating or immigrating depending on the circumstances. On the contrary, Israel is a land of immigrants to the land of Canaan, and in its legislative codes there are plenty of references to those, who like the people of Israel, come from other places to settle among the Israelites. Some, like the Gibeonites, become foreigners in their own land, after Canaan becomes Israel. On the other hand, the Israelites, pushed by famine, leave their land in several occasions and immigrate to neighboring territories, like Egypt or Moab. It is precisely from Moab where Ruth comes from. Ruth is an ancestor of King David, the most emblematic Israelite king. The discourse of the believers will advance with the explicit acknowledgment of God's defense of foreigners, living in Israel or in Ninive, the northern city that ends up believing and is spared from destruction. Being a foreigner or an immigrant is not an obstacle to find the protection of the God of Israel. This is what the foreign centurion who lives in Capharnaum during the times of Jesus will attest.

The Jewish people are very sensitive to this issue, since Israel knows far well the nature of being an immigrant in foreign land and the rejection it faced along with the effort to get closer to the non-Jewish people and explaining them the greatness of the Law. In the Greco-Roman world, where identity affirmation and otherness defense are combined, Christianity will experience its condition of strange minority—rather than foreign—to the social customs in use. It is then, that the idea of citizenship in heaven will develop with vehemence, beyond earthly citizenships, and will make Christianity a religion rooted and incarnated in the world but at the same time diverging from the parameters that the world promotes and favors.